

Draga braćo i sestre, ugodnu vam nedjelju!

Evandjelje današnje liturgije (Mt 11,25–30) poziva nas da se pridružimo hvali koju Isus uzdiže Ocu, „Gospodaru neba i zemlje“ (r. 25). Sin Božji, koji je postao čovjekom, očituje svoju ljubav uključujući svako stvorenje u ovu zahvalnicu.

Jednostavnost ove tako spontane i radosne geste odgovara Božjem stilu, koji se voli objavljivati „malenima“, dok ostaje skriven „mudrima i umnima“ (usp. r. 25). Oni su, naime, toliko ispunjeni vlastitim idejama da ne prepoznaju Kristovu prisutnost, Mesiju koji dolazi pohoditi svoj narod. Ljudska mudrost tada postaje oholost, a nauk se izopačuje u ponos. Istinska Božja mudrost, naprotiv, objavljuje se u poniznosti tijela, a njezin je nauk upućen onima koji najviše trpe: „Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni“ (r. 28), govori Gospodin. Doći Isusu znači odgovoriti na njegovu ljubav i dijeliti njegov život sve do križa, kako nam je sam objasnio: „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom“ (Mt 16,24). Upravo je darivanje samoga sebe iz ljubavi „jaram“ Isusov (usp. Mt 11,29), odnosno sažetak njegova nauka, srce njegove mudrosti koje gori ljubavlju prema svima.

Braćo i sestre, kako teret križa može biti „lagan“ i „sladak“ (usp. r. 30)? Samo iz jednog razloga: zato što ga Gospodin prvi nosi i nosi ga zajedno sa svima nama, nikada nas ne ostavljajući same u onome što nas pritišće. Kao pravi učitelj, Isus na sebe preuzima čovječanstvo ranjeno zlom kako bi ga izliječio. Mudrost koju nam daruje navještaj je spasenja, a njegov nas jaram podiže iz svakoga pada. Slijediti Krista zato nije askeza koja ponižava i uništava čovjeka, nego škola slobode, koja ozbiljno shvaća dramu povijesti i uvijek rasvjetljuje njezin smisao, osobito u najtamnijim trenucima. Naime, jedino je u Isusovu križu zlo otkupljeno; jedino u njegovoj mucij naš smrtni umor nalazi utjehu i otkupljenje.

U ropstvu Krist je oslobođenje.

Pod bičem rata Krist je nada.

U času grijeha Krist je oprostjenje.

To je prava mudrost, put kojim želimo zajedno hoditi, ujedinjeni kao njegovi učenici u njegovo ime. Isus nas tome uči kao Sin, postajući naš brat. Snagom Duha Svetoga on sam Crkvi objavljuje istinu o Bogu i čovjeku, jer „nitko ne poznaje Oca doli Sin i onaj kome Sin hoće objaviti“ (r. 27).

Predraga braćo i sestre, dok zahvaljujemo Gospodinu na toj njegovoj povjerljivoj ljubavi, zazovimo zagovor Marije, Kraljice mira, za dobro Crkve i cijeloga svijeta.